

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra ruského jazyka
Fakulta pedagogická
Západočeské univerzity v Plzni
Veleslavínova 42
306 19 Plzeň

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová / bakalářská

Posudek: vědeckého / oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Andrej Artemov, Ph.D.

Práci předložil(a): Sabina Žigová

Název práce: Místo románu A. S. Puškina Evžen Oněgin v současném kontextu

1. CÍL PRÁCE

Autorka bakalářské práce se ujala aktuálního tématu, jehož cíle vytýčila v Úvodu (s. 9). Především je to vlastní zájem o ruskou literaturu, dále snaha o popularizaci informací o Puškinovi a o románu ve verších Evžen Oněgin. Kromě toho se věnuje interpretaci Puškinova díla v pracích současných i straších badatelů. Představuje mimo jiného kritiku českých překladů románu Evžen Oněgin. Tyto cíle autora řešila v rámci zpracování odborné literatury. K praktickým cílům patřilo zjišťování postoje současníků (Čechů i Rusů) k Puškinovi a jeho dílu. Cíle tak, jak byly stanoveny, byly z větší části splněny.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Obsah bakalářské práce poznamenala převaha teoretické části nad částí praktickou. Teoretická část je značně kompilativní a prozrazuje nezkušenost autorky s použitím odborných pramenů.

V kapitole 1.1 autorka „pro přehlednost“ připomíná „méně známá fakta spisovatelova života“: „Mladý Alexandr byl od mala ošklivý a zamlklý.“ „Ze začátku ho učení vůbec nebavilo, ale bod zlomu se objevil mezi 8. a 9. rokem (...)“ „Jeho otec i strýc výborně ovládali italský jazyk, takže je jasné, že si ho osvojil i sám Alexandr. Dokonce už jako malý začal psát malé francouzské veselohry a epigramy (...)“ (V uvedených příkladech se jedná buď o zcela triviální skutečnosti, nebo o nelogické závěry: italština – francouzština.)

Autorka BP se připojuje k odborníkům, aniž by vysvětlila svůj vlastní názor, proto je v některých pasážích těžké odlišit, zdali jde o názor, který autorka sdílí, nebo jde o zapomenuté uvozovky. Například: „Její překlad (jedná se o překlad O. Maškové) považujeme za úplně odlišný oproti pojetí J. Hory“ (s. 23). Kdo považuje – Olga Uličná nebo autorka BP? Z předchozího vyprávění nevyplývá, že by autorka BP skutečně přečetla všechny uvedené české překlady Evžena Oněgina a je detailně analyzovala. Před tím (s. 22) také píše: „Říká se, že její práce přinesla nový přístup k Puškinovu veršovanému románu“ – kdo to říká? Uličná nebo autorka BP? Dále při hodnocení překladu J. Hory na str. 28: „Toto řadíme k rozlišovacím znakům velkého umění“ – kdo „řadí“? Profesor Richterek nebo autorka BP?

Poměrně volně, až nezdvořile se zachází s odbornými autoritami (s. 25): „Milan se ale ze začátku zdráhal, protože je slabozraký, od devatenácti let nemůže číst.“ Pojednání k překladu Evžena Oněgina od Milana Dvořáka.

V bakalářské práci se vyskytují chyby z nepozornosti (s. 16): „U příležitosti stého výročí narození A. S. Puškina Národní divadlo zařadilo do repertoáru nové provedení opery Evžen Oněgin. Premiéra se konala 10. února 1937 (...)“.

V práci také nalézáme nedokončené věty (viz s. 9, 17). Autorka se dopouští četných stylistických a řečových chyb, z nichž některé vytváří komický podtext, např.: „Prvním úkolem pro Milana Dvořáka bylo hlavně zbavení se archaických, morfologických a lexikálních prostředků“ (s. 25). V uvedené větě autorka BP bez rozmyslu použila čárku po slovu „archaických“, což značně mění smysl věty. Komicky působí i následující věta (s. 27): První důvod – titánská spisovatelova osobnost, kterou už na počátku 20. století vyzvedl T. G. Masaryk“ (nepatřičné použití slovesa „vyzvedl“).

Kapitola 4 Mé přečtení románu je poněkud zbytečná, nepřináší žádné nové poznatky, ani originální interpretaci Puškinova románu ve verších. Totéž platí o 5. kapitole Recenze ruských občanů, ve které se uvádí čtyři odstavečky s triviálními (ačkoliv chvalozpěvními) názory.

Nové poznatky slíbovala praktická část, ale, zdá se, že autorka BP nerozvinula potenciál této části, nevěnovala se hlubšímu a všestrannému rozpracování dotazníku, který by mohl posloužit k vytěžování podstatných a aktuálních dat.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Formální úprava práce je standardní. Vyskytuje se řada překlepů, několik nedokončených vět. Autorka sice uvádí autora citace na konci odstavce, ale dává přednost převyprávění. Na některých místech to působí, jakoby si autorka přisvojila cizí větu (ale až dále na konci většího odstavce nacházíme označení díla, ze kterého se citovalo – působí to velice nepřehledně, v současné době se vyžaduje přesné citování). Nacházíme také četné chyby a počesťování v ruském resumé. Z neznámého důvodu se v Příloze 3 uvádí pouze překlady od Bendla a Junga, ale neuvádí se další překlady (v bakalářské práci byla zmínka o tom, že bylo doposud vytvořeno 21 českých překladů).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Autorka by mohla udělat větší důraz na nových informacích, které získala prostřednictvím dotazníků. S dotazníky by se dalo více pracovat. Například je rozšířit zvláště mezi rusisty a zvláště mezi bohemisty, pokusit se kontaktovat knihovny a zkusit získat informace odtud. Podobně by se dalo oslovit střední školy a gymnázia. V teoretické části lze vyzdvihnout pouze snahu autorky přehledně představit již známá fakta a v jedné práci obsáhnout informace o moderních českých překladech Evžena Oněgina.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

1. Který český překlad jste četla? 2. Pokusila jste se o analýzu překladu v porovnání s originálem? Nebo porovnání různých překladů Evžena Oněgina? 3. Jak byste prakticky prováděla popularizaci Puškinova díla v České republice?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Dobře.

Datum: 10. června 2020

Jméno: Mgr. Andrej Artemov, Ph.D.